

העורך הראשי:
אורי אבנרי
ראש המערכת:
שלום כהן
עורכי-משנה:
רוב איתן, אורי סלע

עורך כיתוב:
סילבי קשה
כתב בכיר:
אלי תבור
עורך תכנית:
אהרון צור
צלם המערכת:
אריה קרי

חבר המערכת:

ישראל ביבר, נציה נבון, שיע גלור, לילי גלילי, דויד הורוביץ, רותי ורד, רוגי ורד, אברהם הרמון, אוסטר סאבור, משה ששן, אביבה ססן, עמוס קינן, שלמה קרי

העתון הנקרא ביותר במדינה

רחוב גליקסון 8, תל-אביב, סלון 26785.
ת. ד. 136. מען למברקים: "עולמפרט"
המוציא לאור: העולם הזה בע"מ
דפוס משה שחם בע"מ, ת"א, טל. 62239.
ההפצה: דוד טופל ובניו, תל-אביב.
המערכת איננה אחראית לתוכן המודעות

2.6.57

אביבי שהקריב את חייו באבועגיליה, היה כמו דן צור — אהוד הקו של העולם הזה לגבי הבעיה הערבית. שחר התלהב מהמכתב הגלוי לגמאל עבד אל-נאצר, פורסם בשעתו בהעולם הזה, דגל בשלוב עם הערבים.

אמו של שחר מנהלת זה שנים רבות יומן על ילדיה. אחרי ששוחחנו על חייו של שחר, הראתה לי קטע מיומן זה. היה זה תיאור של ירכוח בין שחר, אחותו שרגינה ואמה, על פרק מסויים באחד מספרי שהיה מוקדש כולו לבעיית השלום והיחסים עם הערבים. פרק זה נשא את הכותרת: "אל הרוגי הסיבוב השני". שחר, שעמד רק על סף חייו, לא יכול היה לתאר לעצמו כי הדברים מכתובים אליו ממש.

★ ★ ★

כמה מן החברים שנפלו הוזכרו קודם לכן בהודמנויות שונות מעל עמודי עתון זה. יואל בירדמן, שנהרג באחד מקרבות ה"טאנקים, הוכיח, למשל, ברפורטגיה על פעולת התגמול מסויימת, כשכולו ציחק ממעשה קונדס מוצלה. באותה רפורטגיה הופיע ונד אל פומרנץ, חבר משק יד-הגנה, כשבגדיו מוכסים בשלוליות-ידים. יואל ארד, חבר מועדון קן מתל-אביב, היה מצולם בעתון במשאל על דמותה של הצבירה.

לפחות שני קוראים של העתון גילו רק תוך כדי קריאתו של הלילי המערכת היו קרובי ביימשפחה שלהם. עלייה לבני, מקיבוץ נאות-מרדכי, קראה את הרשימה על אלעזר ראוך מיפו, והפתחה להיחזק כי אלעזר היה אחד משרידי משפחתה, שהושמדה ב"פולין. מאז מלחמת העולם השנייה לא היה לה כל קשר עמו.

גם אברהם אינוריץ, מהמושבה היוענת בירושלים, גילה מתוך קריאת הרשימה על דויד אינוריץ שהמנוח היה בן-דודו, שריד אחרון של משפחתו. עד אז היה משוכנע כי המשפחה נהרגה כולה במתנהיריכוז גרמני.

אנחנו, חברי המערכת, שמענו את כל הפרטים האלה מתוך חרות-קודש. העובדה שדיברנו כדי שבוטע אל החברים האלה, ונמצאנו עמם למעשה בקשר נפשי מתמיד, יש בה משהו מקרב ומכאיב כאחד. לבנו מלא תקווה כי הרשימות שפרסמנו על צערי רים אלה, ועל חבריהם, יתנו מידה כל ש היא של נחמה למשפחות.

בני איתן

מכתבים

כל רבע מיליון הפליטים, גבולה של מלשת עם סיני יהיה נחל מצרים. שהוא הנבול הטבעי ההיסטורי בין ישראל לסיני. למדינה הערבית תהיה האוטונומיה מנימית מלאה, כדוגמת האוטונומיה של מדינה בתוך ארצות-הברית, למשל. כנסת ישראל תמשיך לשבת בירושלים על שחרתה היהודית ובית הנבחרים של מלשת ישב באל-עריש או ב"עזה, על שחרתו הערבית. רק במעוצה העליונה המשותפת, ישבו יהודים וערבים ביחד ברור כי עניני מדיניות-החץ ובטחון ישארו בידו הממשלה הפדרטיבית. האמת היא כי לשם כך, דרושים מדי נאים עצירים, דינמיים, אשר יקיימו את הקשר עם המדינה החדשה, ידריכוה ויחזרו קוד בכל תנאי לצדנה, ובכך יוכלו לפרוץ את הדרך לא רק לים כוף אלא למרחב כולו

מדינת מלשת אין לכולו בועזע העולם להיגמר למדינה היהודית, אילו נתקבלה דרישתכם כלפיה את הדעוזה ותושביה במדינה (העולם הזה 1002). לכל הפחות עלול להישבר מאזן זה כחות הערוב ששמו מפתח מפלגתי, ואשר בקיומו מעוניינים כל התנויים השולטים, מן הימין הקיצוני ועד לשמאל הקיצוני. נזק לאין מידה עלול להיגרם גם למתכונת ה"מנובשת של חווה הדרות (פלונסק) ולשאר ציפורי הנפש למניניה. קיימת אפשרות אחרת שתפתור את הבעיה הכללת הרצועה והבל אל-עריש ב"רפובליקה ערבית אוטונומית, במסגרת פר ראשית של מדינה ישראלית מורחבת, כי ששם של האזור הזה — נקרא לו אזור מלשת — יהיה מקום להתיישבות פורודוסטיבית של

כי היום מלשת, מחר הרפובליקה הדרומית, מחרתיים הלבנו ואנו בדרך לפדריציה של "סוריה רבת" ישראלית.
יורם דלמר, תל-אביב
... סיפוח הרצועה לגוף המדינה לא ית קבל בצורה הנאותה עלינו ארחי המדינה. לעומת זאת, ישלטון מעשי וישראלי ברצועה, בפיסקה הא"מ, ימנע היווצרות יחס גלילי כזה ויאפשר יחד עם זאת ליצור מינימם של הכנה ותודה מצד הפליטים.
גרשון גונשטיין, פתח-תקוה

איפה הימים שצבאות ישראל יכלו לדרת מהרי יהודה, לפרוץ את שערי העיר עזה ולצפצה על העולם כולו? אתם מתארים לי עצמכם מה היה קורה אם גם בימי דויד הפלך היה קיים א"מ, ש"דוש נסינה מכל שטח כבוש — איפה היינו יושבים כיום? דויד שולץ, נתניה

בקהיר, בחדאי.
הורים, תלמידים זמורים
הוצאת המשאל שלכם בין ילדי תל-אביב ויחס לערבים (העולם הזה 1002) אישרו את חששותי הנוראים ביותר. העם שלנו הוא לא רק שובניסט, קריפט-אנטיסמי וצמאדם, אלא שהוא גם עם של מפשים, כי אחרת, איך אפשר להסביר שנתנו רצינו ר חשוב כמו העולם הזה וקדיש שני עמודים ששמים לפיספוסיהם של זאטוטים טפופי טפופי?

יחזקן גרדוף, דמתגן
ראיתי, קראתי, נדהמתיו רק הטבת המצב בנינו לבין הערבים — דבר שאינו נתון בידניו ויכל להביא שינוי בהלדרותות זה.
דודון בן-דוד, תל-אביב

השאלה היא רק מי טפומטס יותר: המור רים, המלמדים את ילדינו דברי הכל ר שנתה, ההורים היותרים ואני נתננים ילדים אלה, או הילדים עצמם? מהי נוסה לכחור כמורים.
גורית כץ, חיפה

השיר הבא נכתב עלידי בתי מאיה בחיור תה בת שמונה וחצי, כשטיילת בצפת וראתה — בסעם הראשונה בחייה — ערבים ויהודים נישאים ונותנים, ושמעה עברית צחה מפ הערבים:
... ישנם ערבים טובים אשר בעצם חושבים מרוע ישנם ערבים רעים אשר שלום טונאים.

אחרי שקראתי את תוצאות המשאל, שאני תי את בתי מה היתה היא עונה אילו נשאלת תשובתה היתה בעבר כך: "צריך לי ייבש אותם ולהניח להם לחיות... יש להבי ריל בין מצרים ובין ערביי הארץ. אלה שלנו צריך לדאוג להם".
חנה תמרי, דמתגן

קראתי מכתבו של הפורא ישראל בלדר על אמהות ולידה, וברצוני להגיד לו מספר מלים:
אני בטוח שאינך אב, וגם נשוי אינך, ונצור הרשם שאחה עצמך עריון תינסק אשר לא מוסר דברית כאשר דיברו תלמידיו כיתה ב', במשאל העולם הזה... והאם עב רה אמר קורס יסודי לאמהות בטרם הרתה אינך?

רפאל יאיר, חיפה

הזכשי הזכשי הזהן
הייתי באילת, ביום כואה של הפריגטאה מונק (העולם הזה 1003). מעולם לא התי רגשתי כל כך, חוץ מאשר באותו יום היס טורי של החלפת החלוקה עלידי הא"מ מי יתן ויהי כואה של אניתה המלחמה שלנו לכונדה הדרומית ביותר של ארצנו שחר של יום הרש, של מיפנה וולרי נוסף בתולדות עמנו.

ד"ר לויק, תל-אביב

סוריסוף התנבר היליהאמטביה שלנו ועוב את סימי האנס הקטן הנקרא יסיתיוכו. אני מסיר את כוסתה החי"ר שלי בפני חובשי

פרנסוואה ראשי-גזר

ההצגה החדשה בתיאטרון זירה, אודות נער ששערו אדום ובהרות-שמש על פניו התיאטרון מזמין את הקוראים שהם גייגים להצגה מיוחדת, שתיערך לכבודם ביום ה' זה, 10.1.57 בשעה 7 בערב. הכניסה אך ורק לגייגים או אלה הנראים כגייגים מבחינה היצונית. עליהם רק לגזור את תלוש-הכניסה לטובה, להביאו אל קופת תיאטרון זירה, (רינס 6, תל-אביב) בשעות 11 עד 2 אחה"צ, 5 עד 7 בערב, כדי שיטומנו בו מקומות הישיבה.

הלוש כניסה לגייגים
להצגה מיוחדת של
פרנסוואה ראשי-גזר
בתיאטרון "זירה"
10.1.57, בשעה 7 בערב

שורה. רכס